

ПРАКТИЧНЕ ЗАНЯТТЯ № 23-25

Тема заняття: Перспектива. Пейзаж.

Мета заняття: Опанування практичними методами засобів перспектив пейзажу.

Зміст заняття: Побудова композиції пейзажу з елементами будинків, арок, аркад, східців та благоустрою території.

Основні завдання:

- Опрацювання різними засобами перспективи пейзажу з будинками;
- Графічне опанування основами перспективи вулиці з різними положеннями лінії горизонту.

Засоби отримання перспективи пейзажу

Крім безлічі видів, існує ще й кілька способів отримання зображення перспективи на площині. Геометричний і фотографічний способи.

1. **Геометричний спосіб** передбачає перспективне зображення, отримане шляхом проведення променів до точок зображуваного об'єкта з будь-якої точки Евклидова простору - з так званого центру перспективи. Перспективні зображення паралельних прямих перетинаються в точках сходу, а паралельних площин - в так званих лініях сходу.

2. **Фотографічний спосіб** дозволяє створювати зображення з великим кутом огляду. Оскільки між «панорамної» і «ширококутної» фотографією немає ясної кордону, остання з них, як правило, відноситься до типу об'єктива. Визначення панорами включає в себе поняття, що ширина фото повинна бути більше висоти кадру як мінімум удвічі, але при цьому сучасне поняття панорами набагато ширше.

Отже, в даній статті були розглянуті поняття, види перспективи в образотворчому мистецтві і способи її отримання.

Психологія сприйняття зображення конструює в свідомості людини тривимірну схему, і ми «бачимо» просторові орієнтири, які виникають особливо переконливо, коли вони підкреслені перспективою:

1) **Лінійна перспектива.** Прийом дає можливість імітувати третій вимір, виявити простір. Паралельні лінії, що йдуть вдалину, ми бачимо сходяться в одній точці, психологія сприйняття підказує, що насправді предмети однакові, лінії паралельні, а позірне зменшення масштабів і зближення ліній сприймається як результат видалення об'єктів від спостерігача. Цей ефект і використовується в побудові лінійної композиції. Лінії йдуть від камери, найбільш вдало розташовувати по діагоналі або в напрямку, близькому до діагоналі.

2) **Повітряна (тональна) перспектива.** Явище повітряної перспективи є результатом розсіювання і поглинання світла в повітряному середовищі, зниження виразності зображень, пом'якшення контрасту, зменшується насиченість колірних тонів. За згасання фарб, зникнення деталей, зміни характеру оптичного малюнка можна судити про відстані. Підкреслювати ілюзію простору можна за рахунок замушеною повітряного шару, при зйомці в задимленому середовищі, в туман, в дощ або в снігопад, специфіка умов зйомки допомагає передати глибину кадру. Тональну перспективу добре виявляє контрове освітлення, наприклад промені сонця, за рахунок інтенсивного светорассеяния виявляються дрібні частинки знаходяться в повітрі створюють серпанок, яка пом'якшує тони і фарби. На цьому тлі чітко вимальовуються предмети, що знаходяться на передньому плані.

3) Оптична перспектива. при застосування оптичної перспективи, сюжетно важливий елемент кадру виділяється фокусом об'єктива, при цьому задній план розмивається, в результаті виявляється глибина кадру, його тривимірність. Зміна різкості в глибині ясно вказує на віддаленість об'єктів від камери і підкреслює тривимірність простору.

4) Положення об'єктів, що перекривають один одного щодо точки зору камери. положення об'єктів, що перекривають один одного, щодо точки зору камери допомагає показати розташування в просторі за допомогою самих предметів. При цьому можна підсилити ефект динаміки: пливе качка ховається за листям дерев, при цьому стає ясно що листя знаходяться ближче до камери. Деталі об'єктів, розташовані перед камерою, потрапляючи в кадр, стають просторовим орієнтиром, що вказує на глибинність композиційної побудови.

5) Світлова конструкція, вимальовуються обсяги і протяжності.

Світловою конструкцією вимальовується обсяг і виявляється рельєф, підкреслюючи глибину простору. У кращій мірі це робить контурове світло, він описує фігури, відокремлюючи їх від заднього плану. Бічне світло так само додає об'єм предмету.

6) Динамічна перспектива. Використовувати динаміку зображення, для зримого підтвердження глибини кадру можна орієнтуючись на рух об'єктів у полі зору. Переміщення предметів і людей в напрямках, які збігаються чи трохи відхиляються від оптичної осі, особливо інтенсивно виявляє перспективні зміни. У таких випадках важливу роль грає оптична система. Короткофокусная оптика, дає перебільшене перспективне зміна, робить поступальний рух більш динамічним, довгофокусная оптика навпаки сповільнює його. Динаміка внутрикадрового дії, яка розкриває просторові характеристики, проявляється в повній мірі, коли вона взаємодіє з іншими методами і прийомами: лінійна, тональна, оптична. Наприклад, людина йде по алеї потрапляє то світлові плями, то в тіннові ділянки, за рахунок цього ефекту значно посилюється враження глибини кадру.

Лінійна, тональна і оптична перспектива, розташування предметів і їх висвітлення - все це повинно застосовуватися і використовуватися в комплексі, тільки цієї сукупністю можна досягти найкращого результату.

Малюнок перспективи вулиці з різними положеннями лінії горизонту.

